Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. rugsėjo 17 d.*

„Ieškinys dėl panaikinimo — 2011 finansinių metų Sąjungos bendrojo biudžeto galutinis priėmimas — Parlamento pirmininko aktas, kuriuo paskelbiama, kad šis priėmimas galutinis — SESV 314 straipsnio 9 dalis — Parlamento ir Tarybos vykdomas metinio Sąjungos biudžeto nustatymas — SESV 314 straipsnio pirma pastraipa — Institucinės pusiausvyros principas — Kompetencijos suteikimo principas — Lojalaus bendradarbiavimo pareiga — Esminių procedūros reikalavimų laikymasis“

Byloje C-77/11

dėl 2011 m. vasario 14 d. pagal SESV 263 pareikšto ieškinio dėl panaikinimo

Europos Sąjungos Taryba, atstovaujama G. Maganza ir M. Vitsentzatos,

ieškovė,

palaikoma

Ispanijos Karalystės, atstovaujamos N. Díaz Abad,

įstojusios į bylą šalies,

prieš

Europos Parlamentą, atstovaujamą C. Pennera, R. Passos, D. Gauci ir R. Crowe,

atsakovą,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, pirmininko pavaduotojas K. Lenaerts, kolegijų pirmininkai M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, A. Rosas, M. Berger, teisėjai E. Levits, A. Ó Caoimh, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, C. Toader, J.-J. Kasel (pranešėjas), M. Safjan ir D. Šváby,

generalinis advokatas Y. Bot,

posėdžio sekretorius V. Tourrès, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2013 m. gegužės 14 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2013 m. gegužės 28 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

1 Savo ieškiniu Europos Sąjungos Taryba prašo panaikinti 2010 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento pirmininko aktą 2011/125/ES, Euratomas, kuriuo šis paskelbė, kad SESV 314 straipsnyje nustatyta biudžeto procedūra užbaigta ir dėl to 2011 finansinių metų Europos Sąjungos bendrasis biudžetas galutinai priimtas (OL L 68, 2011, p. 1; klaidų ištaisymas OL L 172, 2011 6 30, p. 15, toliau – ginčijamas aktas).

Teisinis pagrindas

2 Pagal ESS 14 straipsnio 1 dalį „Europos Parlamentas bendrai su Taryba vykdo teisėkūros ir biudžetines funkcijas <...>“. ESS 16 straipsnio 1 dalyje taip pat numatyta, kad „Taryba bendrai su Europos Parlamentu vykdo teisėkūros ir biudžetines funkcijas <...>“.

3 SESV 314 straipsnyje numatyti etapai ir terminai, kurių turi būti laikomasi vykdant biudžeto procedūrą. Nuo šiol Parlamentas dėl visų biudžeto asignavimų turi tokius pačius įgaliojimus kaip ir Taryba. Be to, pastaroji negali nustatyti biudžeto, jei Parlamentas jam nepritaria. Tačiau, kaip matyti iš SESV 314 straipsnio 7 dalies, Parlamentas turi galimybę esant tam tikroms aplinkybėms, t. y. jei tenkinami jį sudarančių narių balsų skaičiui keliami griežti reikalavimai, priimti lemiamą sprendimą ir užbaigti biudžeto procedūrą be Tarybos pritarimo.

4 Šiame ieškinyje keliamas klausimas būtent dėl SESV 314 straipsnio pirmos pastraipos ir šio straipsnio 9 dalies.

5 Remiantis SESV 314 straipsnio pirma pastraipa „<...> Parlamentas ir Taryba, priimdami sprendimą pagal specialią teisėkūros procedūrą, nustato Sąjungos metinį biudžetą <...>“.

6 SESV 314 straipsnio 9 dalyje nustatyta, kad „užbaigus šiame straipsnyje nustatytą procedūrą, <...> Parlamento pirmininkas paskelbia, kad biudžetas galutinai priimtas“.

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas aktas

7 2009 m. gruodžio 15 d. Taryba priminė Parlamentui apie savo, kaip vieno iš biudžetą nustatančio teisėkūros procedūra priimamo akto rengėjų, ESV sutartimi pagrįstą prerogatyvą ir pasiūlė bendrai su Parlamento Pirmininku pasirašyti šį aktą, kuriuo nustatomas biudžetas.

8 Parlamento Pirmininkas, nepaisydamas Tarybos prašymo, 2009 m. gruodžio 17 d. savarankiškai priėmė ir pasirašė 2010 finansinių metų Sąjungos biudžetą.

9 Vykstant 2011 finansinių metų biudžeto procedūrai 2010 m. lapkričio 12 d. Tarybos Pirmininkas Parlamento Pirmininkui išsiuntė laišką, kuriame nurodė, kad įsigaliojus Lisabonos sutarčiai Tarybos pirmininkas ir Parlamento pirmininkas turi bendrai pasirašyti Sąjungos metinį biudžetą nustatantį aktą, nes šį aktą šios dvi institucijos rengia kartu. Tas aktas turi būti skiriamas nuo Parlamento Pirmininko akto, kuriuo pagal SESV 314 straipsnio 9 dalį paskelbiama, kad biudžetas galutinai priimtas.

10 2010 m. gruodžio 10 d. Taryba priėmė poziciją dėl 2011 finansinių metų biudžeto projekto. Šios pozicijos priede Taryba pateikė Parlamento ir Tarybos sprendimo, kuriuo nustatomas 2011 finansinių metų Sąjungos bendrasis biudžetas, projektą.

11 2010 m. gruodžio 14 d. laišku Parlamento Pirmininkas patvirtino, kad nepritaria Tarybos nuomonei, jog Sąjungos biudžetą nustatantį aktą turi pasirašyti šių dviejų institucijų pirmininkai; šį laišką Taryba gavo 2010 m. gruodžio 17 d.

12 2010 m. gruodžio 15 d., pasibaigus per Parlamento plenarinį posėdį vykusiam balsavimui dėl 2011 finansinių metų biudžeto, Tarybos Pirmininkas pareiškė, kad: „Parlamentas ką tik <...> patvirtino Tarybos poziciją dėl 2011 m. biudžeto be pakeitimų. Be abejo, Tarybos vardu galiu pasidžiaugti mūsų bendru susitarimu dėl 2011 m. biudžeto.“

13 Tą pačią dieną Tarybos Pirmininkas Parlamento Pirmininkui išsiuntė laišką, kuriame pasidžiaugė palankiais Parlamento balsavimo dėl 2011 finansinių metų biudžeto projekto rezultatais ir priminė, jog pagal ESV sutartį biudžetą nustato Parlamentas ir Taryba. Šio laiško priede jis pateikė savo paties pasirašytą Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo, kuriuo nustatomas 2011 finansinių metų Sąjungos bendrasis biudžetas, projektą, kad jį pasirašytų ir Parlamento Pirmininkas.

14 2010 m. gruodžio 15 d. buvo priimtas ir ginčijamas aktas. Šio akto, kurį pasirašė tik Parlamento Pirmininkas, vieninteliame straipsnyje buvo numatyta, kad „SESV 314 straipsnyje nustatyta procedūra užbaigta ir <...> Sąjungos 2011 finansinių metų bendrasis biudžetas galutinai priimtas“.

Šalių reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

15 Taryba Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą aktą,

— palikti galioti Sąjungos 2011 finansinių metų biudžetą kaip galutinį, kol šis biudžetas bus nustatytas Sutartis atitinkančiu teisėkūros procedūra priimtu aktu, ir

— priteisti iš Parlamento bylinėjimosi išlaidas.

16 Parlamentas Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti Tarybos ieškinį ir

— priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

17 2011 m. birželio 29 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Ispanijos Karalystei buvo leista įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimų.

Dėl ieškinio

Šalių argumentai

18 Grįsdama savo ieškinį Taryba teigia, kad Lisabonos sutartimi iš esmės pakeista biudžeto procedūra: Parlamentas ir Taryba tapo lygiaverčiais partneriais panaikinus išlaidų skirstymą į privalomąsias ir neprivalomąsias ir nustačius, kad abi šios institucijos biudžeto projektą svarsto tik vieną kartą.

19 Taryba mano, kad pagrindinis pakeitimas siejamas su SESV 314 straipsnio pirma pastraipa. Pagal šią nuostatą, aiškinamą su kitomis Sutarčių nuostatomis, nuo šiol reikalaujama, kad užbaigiant procedūrą būtų bendrai priimtas teisėkūros procedūra priimamas aktas, kurį turi pasirašyti dviejų kompetentingų institucijų pirmininkai.

20 Dėl šios aplinkybės pagal Europos bendrijos steigimo sutartį galiojusi praktika, kai vien Parlamento pirmininkas paskelbdavo biudžeto procedūros užbaigimą, nebetinkama.

21 Taryba nurodo keturis ieškinio pagrindus. Pirmasis pagrindas susijęs su tuo, kad nėra teisėkūros procedūra priimto ir Sąjungos metinį biudžetą nustatančio akto, kurį būtų pasirašę dviejų kompetentingų institucijų pirmininkai, dėl to pažeisti SESV 288, 289, 296 ir 314 straipsniai. Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad nesilaikyta SESV 314 straipsnyje įtvirtinto institucinės pusiausvyros principo. Trečiuoju ieškinio pagrindu nurodoma, kad pažeistas kompetencijos suteikimo principas ir neįvykdyta ESS 13 straipsnio 2 dalyje nustatyta lojalaus bendradarbiavimo pareiga. Papildomai nurodytas ketvirtasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad pažeisti esminiai procedūros reikalavimai.

22 Pirma, Taryba pažymi, kad nuo šiol Sąjungos metinis biudžetas ir taisomieji biudžetai, atsižvelgiant į Lisabonos sutartimi padarytus pakeitimus, turi būti nustatomi bendru teisėkūros procedūra priimtu aktu. Dėl to Taryba laiko pasenusia 1986 m. liepos 3 d. Sprendime *Taryba prieš Parlamentą* (34/86, Rink. p. 2155) įtvirtintą praktiką ir ypač to sprendimo 8 punktą, kuriame Teisingumo Teismas nusprendė, kad būtent Parlamento pirmininkas oficialiai paskelbia, kad biudžeto procedūra užbaigta galutinai priėmus biudžetą, ir taip jis biudžetui suteikia privalomąją galią institucijų ir valstybių narių atžvilgiu.

23 Taryba mano, kad iš SESV 314 straipsnio aiškiai matyti, kad nuo šiol nustatydami biudžetą Parlamentas ir Taryba priima sprendimą „pagal specialią teisėkūros procedūrą“. Remiantis SESV 289 straipsnio 3 dalimi, tokia procedūra turėtų baigtis teisėkūros procedūra priimamo akto priėmimu. Šis aktas turėtų būti reglamentas, direktyva ar net sprendimas, kaip matyti iš SESV 288 straipsnio ir SESV 289 straipsnio 2 dalies.

24 Be to, Taryba, atsižvelgdama į tai, kad dviem institucijoms suteikti vienodi įgaliojimai, daro išvadą, kad nagrinėjamu atveju kalbama apie ypatingą specialią teisėkūros procedūrą, nes joje dalyvauja du pagrindiniai subjektai.

25 Taryba primena, kad, kaip ir SESV 294 straipsnyje numatytos įprastos teisėkūros procedūros atveju, SESV 314 straipsnyje aiškiai numatyta, kad abi institucijos turi susitarti dėl bendro Sąjungos metinio biudžeto projekto teksto, kurį parengia Taikinimo komitetas.

26 Remiantis SESV 297 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, pagal specialią teisėkūros procedūrą priimtus aktus pasirašo juos priėmusios institucijos pirmininkas. Kadangi Sąjungos metinis biudžetas yra bendras projektas, sprendimą įtvirtinantį aktą būtinai turėtų pasirašyti abiejų kompetentingų institucijų pirmininkai.

27 Tai reikštų, kad Parlamento pirmininko aktas, kuriuo paskelbiama, kad Sąjungos metinis biudžetas galutinai priimtas, negali būti laikomas teisėkūros procedūra priimtu aktu, kaip jis suprantama pagal ESV sutartį.

28 Antra, Taryba teigia, kad Parlamento Pirmininkas, vienas pasirašydamas 2011 finansinių metų biudžetą, pažeidė SESV 314 straipsnyje įtvirtintą institucinę pusiausvyrą. Kitaip tariant, Parlamento Pirmininkas veikė *ultra vires*.

29 Trečia, Taryba primena apie savo pastangas rasti abiem pusėms priimtiną sprendimą. Parlamento Pirmininkas, ignoruodamas šias pastangas, neįvykdė lojalaus bendradarbiavimo pareigos, kuria turi būti grindžiami santykiai tarp institucijų, kaip to reikalaujama ESS 13 straipsnio 2 dalyje.

30 Ketvirta, Taryba teigia, kad ginčijamas aktas turi būti panaikintas dėl esminių procedūros reikalavimų pažeidimo. Taryba iš esmės tvirtina, kad šis aktas priimtas nesusitarus dėl akto, kuriuo turi būti paskelbiama, kad Sąjungos metinis biudžetas galutinai priimtas, rūšies.

31 Bet kuriuo atveju, kol bus pašalintas nustatytas pažeidimas, Taryba, remdamasi SESV 264 straipsnio antra pastraipa, Teisingumo Teismo prašo pripažinti, kad 2011 finansinių metų Sąjungos metinis biudžetas galioja einamaisiais metais.

32 Ispanijos Karalystė besąlygiškai pritaria Tarybos argumentams.

33 Parlamentas pripažįsta, kad vykdant biudžeto procedūrą Parlamentas ir Taryba turi veikti kartu tam, kad būtų pasiektas susitarimas. Tai pavyko priimant Sąjungos 2011 finansinių metų biudžetą. Tačiau šis bendradarbiavimas galiausiai neužbaigiamas, kaip yra įprastos teisėkūros procedūros atveju, atskiro atitinkamos rūšies akto, t. y. reglamento, direktyvos ar sprendimo, priėmimu.

34 Parlamentas primena, kad pati Taryba pripažįsta, jog dviejų kompetentingų institucijų susitarimas dėl biudžeto projekto pats savaime nesukelia teisinių padarinių.

35 Taigi, kad biudžetas turėtų teisinių padarinių institucijoms ir valstybėms narėms, reikia Parlamento pirmininko įsikišimo, kaip tai matyti iš SESV 314 straipsnio 9 dalies. Šis įsikišimas pasireiškia papildomo akto priėmimu, kaip generalinis advokatas F. Mancini nurodė savo išvadoje byloje, kurioje priimtas minėtas Sprendimas *Taryba prieš Parlamentą*.

36 Kaip teigia Parlamentas, jo pirmininko aktas priimamas šios institucijos pirmininkui įgyvendinant jam suteiktą įgaliojimą. Tai reiškia, kad Parlamento pirmininkas patikrina, ar užbaigiama biudžeto procedūra yra teisėta. Taigi, tai yra atskiras aktas, kuris neatspindi Parlamento narių daugumos pozicijos. Jis prilygintinas Parlamento pirmininko vykdomam patikrinimui, ar biudžeto procedūra atitinka ESV sutartį.

37 Atsižvelgdamas į tai, kas pasakyta, Parlamentas nesutinka su Tarybos argumentu, kad pagal SESV 314 straipsnį baigiant procedūrą turi būti priimtas bendras teisėkūros procedūra priimamas aktas siekiant metiniam Sąjungos biudžetui suteikti privalomąją galią.

38 Jei Lisabonos sutarties rengėjai būtų norėję pakeisti su biudžeto galutiniu priėmimu susijusius Parlamento pirmininko įgaliojimus, SESV 314 straipsnio 9 dalyje jie nebūtų palikę EB 272 straipsnio 7 daliai analogiškos nuostatos.

39 Parlamento teigimu, biudžeto specifika ta, kad tai yra išskirtinai buhalterinės apskaitos dokumentas, kuriame tik užfiksuotos numatomos įplaukos ir asignavimai, dėl kurių tam tikru momentu turi būti priimtas pagrindinis aktas tam, kad būtų galima daryti išlaidas. Atsižvelgdamas į šią specifiką Parlamentas teigia, kad metinis Sąjungos biudžetas priimamas pagal *sui generis* procedūrą, kuria atsižvelgiama į būtinybę oficialiai jį priimti iki metų galo, kad neprireiktų pasinaudoti „laikinų dvyliktųjų dalių tvarka“.

40 Taigi, ESV sutartyje nenumatyta, kad aktą, kuriuo priimamas biudžetas, turi pasirašyti dviejų kompetentingų institucijų pirmininkai.

41 Priminęs biudžeto procedūros specifiką, palyginti su įprasta teisėkūros procedūra, Parlamentas nepritaria teiginiui, kad nė vienos institucijos sprendimas nėra lemiamas, nes projektas, kurį reikia priimti, turi būti priimtas bendru sprendimu.

42 Šiuo klausimu Parlamentas primena SESV 314 straipsnio 7 dalies nuostatas, kuriose numatytas atvejis, kai Parlamento pirmininkui tenka paskelbti, jog metinis Sąjungos biudžetas priimtas, net jei Taryba bendrą projektą, dėl kurio susitarta po derybų Taikinimo komitete, atmetė.

43 Įsitikinęs, kad jis veikė pagal SESV raidę ir dvasią, Parlamentas mano, kad jis visiškai nepažeidė kompetencijos suteikimo principo. Tačiau taip būtų atsitikę, jeigu jis būtų paklusęs Tarybos norui užbaigti biudžeto procedūrą priimant atskirą teisėkūros procedūra priimamą aktą, koks priimamas pagal įprastą teisėkūros procedūrą.

44 Galiausiai Parlamentas nepritaria teiginiui, kad jis nevykdė ESS 13 straipsnio 2 dalyje nustatytos lojalaus bendradarbiavimo pareigos dėl to, kad šios institucijos pirmininkas 2010 m. gruodžio 14 d., t. y. balsavimo Parlamente dėl 2011 finansinių metų biudžeto išvakarėse, pranešė Tarybai savo poziciją.

45 Be to, Parlamentas yra įsitikinęs, kad nuo to momento, kai buvo priimtas bendras projektas, jis laikėsi SESV 314 straipsnio 9 dalies nuostatų, ir nesutinka su Tarybos jam pateiktu kaltinimu, kad galbūt jis pažeidė esminius procedūros reikalavimus.

Teisingumo Teismo vertinimas

46 Visų pirma reikia priminti, kad Sąjungos biudžeto procedūra reglamentuojama SESV 314 straipsnio nuostatomis. SESV 314 straipsnio pirmoje pastraipoje patikslinama, kad biudžetas priimamas pagal specialią teisėkūros procedūrą.

47 Tarybos argumentai, kuriais paremti jos trys pirmieji ieškinio pagrindai ir kuriais biudžeto procedūra prilyginama SESV 294 straipsnyje numatytai įprastai teisėkūros procedūrai, iš karto turi būti atmesti. Iš tikrųjų skirtingose SESV 314 straipsnio nuostatose numatyta priimant Sąjungos biudžetą taikoma speciali teisėkūros procedūra, kuri atitinka jo specifiką ir kuri užbaigiama priimant šio straipsnio 9 dalyje nurodytą aktą. Remiantis šia nuostata, „užbaigus [Sąjungos biudžeto nustatymo] procedūrą, Europos Parlamento pirmininkas paskelbia, kad biudžetas galutinai priimtas“.

48 Toliau reikia konstatuoti, kad ginčijamas aktas priimtas remiantis SESV 314 straipsniu, būtent šio straipsnio 9 dalimi.

49 Iš pačios SESV 314 straipsnio 9 dalies formuluotės matyti, kad šia nuostata grindžiamu aktu užbaigiama Sąjungos biudžeto nustatymo procedūra ir jį pasirašo tik Parlamento pirmininkas.

50 Iš to matyti, kad, priešingai, nei teigia Taryba ir Ispanijos Karalystė, SESV 314 straipsnyje numatyta biudžeto procedūra neužbaigiama priimant aktą, kurį kartu pasirašo Parlamento ir Tarybos pirmininkai. Būtent SESV 314 straipsnio 9 dalimi grindžiamu aktu Parlamento pirmininkas, prieš tai patikrinęs procedūros teisėtumą, paskelbia, kad biudžetas galutinai priimtas, ir būtent šis aktas yra paskutinis Sąjungos biudžeto priėmimo procedūros etapas, ir būtent juo biudžetui suteikiama privalomoji galia.

51 Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad aktą, grindžiamą EEB sutarties 203 straipsnio 7 dalimi, kurios formuluotė analogiška SESV 314 straipsnio 9 dalies formuluotei, pirma, priima Parlamento pirmininkas, kaip šios institucijos organas, todėl turi būti šiai institucijai priskiriamas, ir, antra, šiuo aktu biudžetui suteikiama privalomoji galia institucijų ir valstybių narių atžvilgiu (žr. minėto Sprendimo *Taryba prieš Parlamentą* 8 punktą).

52 Tačiau Taryba ir Ispanijos Karalystė teigia, kad tai, jog Lisabonos sutartimi įtraukta SESV 314 straipsnio pirmoje pastraipoje numatyta nuostata, pagal kurią „Europos Parlamentas ir Taryba, priimdami sprendimą pagal specialią teisėkūros procedūrą, nustato Sąjungos metinį biudžetą“, turi reikšmės teisiniams padariniams, kuriuos, kaip numatyta minėtame Sprendime *Taryba prieš Parlamentą*, sukelia Parlamento pirmininko aktas, kuriuo paskelbiama, kad biudžetas galutinai priimtas. Iš tikrųjų, remiantis minėta nuostata, biudžetas turėtų būti galutinai priimtas Parlamento ir Tarybos aktu, kurį turi kartu pasirašyti šių institucijų pirmininkai. Remiantis SESV 314 straipsnio 9 dalimi priimtas aktas yra tik Parlamento pirmininko priimtas deklaratyvaus pobūdžio aktas.

53 Tokiems argumentams negalima pritarti.

54 SESV 314 straipsnio pirmoje pastraipoje numatyta nuostata, kurioje patvirtinta, kad Sąjungos biudžetą nustato Parlamentas ir Taryba, primenama, jog pagal ESS 14 straipsnio 1 dalį ir 16 straipsnio 1 dalį šios dvi institucijos bendrai vykdo biudžetines funkcijas.

55 Vis dėlto SESV 314 straipsnio pirmoje pastraipoje pabrėžiama, kad biudžetas nustatomas „pagal toliau pateikiamas nuostatas“. Deja, niekur SESV 314 straipsnyje nenumatyta, kad užbaigiant biudžeto procedūrą priimamas aktas, kurį turi kartu pasirašyti Parlamento ir Tarybos pirmininkai.

56 Taigi, būtent Parlamento pirmininkas, kaip šios institucijos organas, priimdamas SESV 314 straipsnio 9 dalyje numatytą aktą, suteikia Sąjungos biudžetui privalomąją galią pasibaigus procedūrai, per kurią Parlamentas ir Taryba veikia kartu (žr. minėto Sprendimo *Taryba prieš Parlamentą* 8 punktą).

57 Be to, Taryba ir Ispanijos Karalystė tvirtina, kad ginčijamas aktas, kuris buvo priimtas pagal specialią teisėkūros procedūrą, yra neteisėtas, nes, priešingai, nei numatyta SESV 288 straipsnyje ar SESV 289 straipsnio 2 dalyje, tai nėra reglamentas, direktyva ar sprendimas.

58 Šis argumentas taip pat atmestinas.

59 Iš tikrųjų, reikia priminti, kad SESV 314 straipsnyje numatyta speciali teisėkūros procedūra, atitinkanti specifiką, būdingą biudžetui, kuris iš esmės yra buhalterinės apskaitos dokumentas, kuriame numatytos visų tam tikro laikotarpio Sąjungos įplaukų ir patirtinų išlaidų sąmatos. Parlamento pirmininkui patikrinus procedūros atitiktį ESV sutarčiai, šis dokumentas pridedamas prie akto, kuriuo Parlamento pirmininkas, remdamasis SESV 314 straipsnio 9 dalimi, paskelbia, kad biudžetas galutinai priimtas.

60 Net jei SESV 314 straipsnio 9 dalimi grindžiamas aktas priimamas pagal specialią teisėkūros procedūrą, dėl biudžeto pobūdžio jis neįgyja teisėkūros tvarka priimto akto formos *per se*, kaip tai suprantama pagal SESV 288 straipsnį ir SESV 289 straipsnio 2 dalį, ir bet kuriuo atveju tai yra aktas, kurį galima ginčyti, kaip jis suprantamas pagal SESV 263 straipsnį, nes Sąjungos biudžetui juo suteikiama privalomoji galia.

61 Taryba taip pat teigia, kad ginčijamu aktu pažeidžiamos SESV 296 straipsnio antra pastraipa jai suteiktos prerogatyvos. Šioje nuostatoje numatyta, kad „jei Sutartyse nenurodomas priimamo akto tipas, institucijos, laikydamosi taikomų procedūrų ir proporcingumo principo, jį pasirenka kiekvienu atveju“. Šiuo klausimu ji tvirtina, kad SESV 314 straipsnyje konkrečiai nenurodomas akto, kuriuo priimamas Sąjungos biudžetas, tipas, todėl Parlamentas dėl šio aspekto turėjo pasitarti su Taryba. SESV 296 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyti kriterijai leidžia manyti, kad biudžetą nustatantis aktas turėtų būti aktas, kurį kartu pasirašo abiejų kompetentingų institucijų pirmininkai.

62 Šiam argumentui taip pat negalima pritarti.

63 Iš tikrųjų SESV 296 straipsnio pirma pastraipa netaikoma vykstant SESV 314 straipsnyje numatytai biudžeto procedūrai, nes šiame straipsnyje, ypač jo 9 dalyje, aiškiai numatyta, kad ši procedūra užbaigiama Parlamentui priimant aktą, kurį pasirašo šios institucijos pirmininkas.

64 Be to, Taryba teigia, kad priimdamas ginčijamą aktą Parlamento Pirmininkas nevykdė lojalaus bendradarbiavimo pareigos, kuria turi būti grindžiami santykiai tarp institucijų. Visų pirma ji kaltina Parlamentą tuo, kad jis nepadėjo, kai Taryba ieškojo Sutartis atitinkančio abiem pusėms priimtino sprendimo, kuriuo būtų paisoma institucijų įgaliojimų ir Parlamento pirmininko prerogatyvų. Taryba Parlamento Pirmininką dar kaltina tuo, kad 2010 m. gruodžio 15 d., kai per plenarinį posėdį buvo balsuojama dėl biudžeto, Tarybos pirmininkui, nors šis ir dalyvavo tame posėdyje, jis nepranešė apie savo 2010 m. gruodžio 14 d. laiško turinį.

65 Negalima pritarti ir šiems argumentams.

66 Iš tikrųjų iš bylos medžiagos ir ypač iš šio sprendimo 12 punkte cituoto pareiškimo matyti, kad 2010 m. gruodžio 15 d. Parlamentui ir Tarybai pavyko susitarti dėl 2011 finansinių metų biudžeto turinio. Aplinkybė, kad tarp šių dviejų institucijų iškilo ginčas dėl šio susitarimo oficialaus įforminimo, netrukdė Parlamento Pirmininkui 2010 m. gruodžio 15 d. priimti akto, kuriuo paskelbta, kad SESV 314 straipsnyje nustatyta procedūra užbaigta ir Sąjungos 2011 finansinių metų bendrasis biudžetas galutinai priimtas.

67 Kadangi pagal SESV 314 straipsnio 9 dalį tik Parlamento pirmininkas yra įgaliotas pasirašyti ginčijamą aktą, klausimo, ar Parlamento pirmininkas pažeidė lojalaus bendradarbiavimo pareigą, nekyla.

68 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad pirmieji trys ieškinio pagrindai turi būti atmesti.

69 Galiausiai Taryba ir Ispanijos Karalystė papildomai teigia, kad ginčijamas aktas turi būti panaikintas dėl esminių procedūros reikalavimų pažeidimo, nes nuo to momento, kai Parlamento Pirmininkas sužinojo apie Parlamento ir Tarybos ginčą dėl akto, kuriuo priimamas biudžetas, tipo, jis negalėjo paskelbti, kad 2011 finansinių metų biudžeto procedūra užbaigta.

70 Tačiau, kadangi 2010 m. gruodžio 15 d. Parlamentui ir Tarybai pavyko susitarti dėl 2011 finansinių metų biudžeto turinio, Parlamento Pirmininkas galėjo tą pačią dieną priimti ginčijamą aktą, nepažeisdamas SESV 314 straipsnio nuostatų.

71 Taigi šio ieškinio pagrindo taip pat negalima pripažinti pagrįstu.

72 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškinys turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

73 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Taryba pralaimėjo bylą, o Parlamentas prašė jas iš jos priteisti, Taryba turi šias išlaidas padengti. Pagal to paties reglamento 140 straipsnio 1 dalį į bylą įstojusi Ispanijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

3. Ispanijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.